

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/852 IRÁNYELVE**(2018. május 30.)****a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A környezet minőségének védelme, megőrzése és javítása, az emberi egészség védelme, a természeti erőforrások körülmények közötti, hatékony és észszerű hasznosítása, a körforgásos gazdaság elveinek előmozdítása, a megújuló energia használatának fokozása, az energiahatékonyság növelése, az Unió importerőforrásoktól való függőségének csökkentése, új gazdasági lehetőségek biztosítása és a hosszú távú versenyképességhez való hozzájárulás érdekében javítani kell az Európai Unióban folytatott hulladékgazdálkodás színvonalát. Az erőforrások hatékonyabb felhasználása ezenkívül jelentős nettó megtakarítást hozna az uniós vállalkozások, a közigazgatási szervek és a fogyasztók számára, miközben csökkentené a teljes éves üvegházhatásúgáz-kibocsátást.
- (2) A csomagolás és a csomagolási hulladék hasznosítására és újrafeldolgozására vonatkozóan a 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ megállapított célokat módosítani kell, erősítve a csomagolási hulladék újrafeldolgozását annak érdekében, hogy az irányelv jobban tükrözze az Uniónak a körforgásos gazdaság felé való elmozdulás iránti ambícióját.
- (3) Ezen túlmenően az uniós hulladékjogi előírások következetességének fokozása érdekében a 94/62/EK irányelvben található fogalom meghatározásokat adott esetben hozzá kell igazítani a hulladékokra általánosan alkalmazandó 2008/98/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾ találhatóakhoz.
- (4) A hulladékképződés megelőzésének leghatékonyabb módja az erőforrás-hatékonyság fejlesztése és a hulladék környezetre gyakorolt hatásának csökkentése. Ezért fontos, hogy a tagállamok megfelelő intézkedéseket hozzanak a forgalomba hozott újrafelhasználható csomagolások arányának növelésére és a csomagolások újrafelhasználására. Az ilyen intézkedések magukban foglalhatják a betétdíjas rendszerek és más ösztönzők használatát, mint például mennyiségi célértékek meghatározását, az újrafelhasználás figyelembevételét az újrafeldolgozásra vonatkozó célértékek elérésében, valamint differenciált pénzügyi hozzájárulásokat az újrafelhasználható csomagolás számára a csomagolásra vonatkozó kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek keretében. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk az újrafelhasználható csomagolás terjesztésének ösztönzésére, valamint a nem újrafeldolgozható és felesleges csomagolás használatának csökkentésére.
- (5) mivel az újrafelhasználás magával vonja annak elkerülését, hogy új csomagolás kerüljön forgalomba és hogy növekedjen a keletkező csomagolási hulladék mennyisége, az első alkalommal forgalomba hozott újrafelhasználható fogyasztói csomagolásokat és az újrafelhasználásra helyreállított facsomagolást figyelembe kell venni a csomagolások újrafeldolgozására vonatkozó célértékek elérése tekintetében.

⁽¹⁾ HL C 264., 2016.7.20., 98. o.

⁽²⁾ HL C 17., 2017.1.18., 46. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. április 18-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. május 22-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

- (6) A tagállamoknak megfelelő ösztönzőket – többek között gazdasági eszközöket és egyéb intézkedéseket – kell alkalmazniuk a hulladékhierarchia megvalósítása érdekében. Az ilyen intézkedéseknek arra kell irányulniuk, hogy a csomagolás és a csomagolási hulladékok környezetre gyakorolt hatását az életciklus-szemlélet tekintetében minimalisra csökkentsék, figyelembe véve adott esetben a bioalapú anyagok és a többszöri újrafeldolgozásra alkalmas anyagok használatából származó előnyöket. Az olyan intézkedések bevezetése, amelyek növelik az újrafeldolgozott anyagokból készülő csomagolásból származó előnyökkel kapcsolatos lakossági tudatosságot, hozzájárulhatnak az újrafeldolgozási ágazat csomagolási hulladékokra való kiterjesztéséhez. Ahol az egyszer használatos csomagolás az élelmiszer-higiénia, valamint a fogyasztói egészség és biztonság garantálásához elengedhetetlen, a tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk az ilyen csomagolás újrafeldolgozásának biztosítására.
- (7) A fenntartható biogazdaság előmozdítása hozzájárulhat az Unió nyersanyag-behozatalától való függőségének csökkentéséhez. A bioalapú, újrafeldolgozható csomagolás és a komposztálható, biológiailag lebomló csomagolás lehetőséget jelenthet annak előmozdítására, hogy a csomagolások gyártása megújuló erőforrásokból történjen, amennyiben ez az életciklus-szemlélet tekintetében előnyösnek mutatkozik.
- (8) Az elhagyott hulladék, legyen az a városokban, a szárazföldön, a folyókban és a tengerekben vagy máshol, közvetlen és közvetett káros hatással van a környezetre, a lakosság jólétére és a gazdaságra, a tisztítás költségei pedig szükségtelen gazdasági terhet jelentenek a társadalom számára. A vízpartokon gyakran fellelhető tárgyak között sok csomagolási hulladék van, és ezek hosszú távú hatással vannak a környezetre, miközben hatást gyakorolnak a turizmusra és az e természeti területekből a lakosság számára származó előnyökre. Ezenfelül a tengeri környezetben található csomagolási hulladék következtében a hulladékhierarchia prioritási sorrendje felborul, különösen azáltal, hogy nem történik újrahasználatra való előkészítés, újrafeldolgozás és egyéb hasznosítás.
- (9) Környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi szempontból egyértelműen előnyös lenne tovább növelni a csomagolási hulladék újrafeldolgozására vonatkozóan a 94/62/EK irányelvben megállapított célértékeket. Biztosítani kell, hogy a gazdasági szempontból értékes hulladékok a megfelelő hulladékgazdálkodásnak köszönhetően és a 2008/98/EK irányelvben meghatározott hulladékhierarchiával összhangban fokozatosan és ténylegesen hasznosításra kerüljenek és visszakerüljenek az európai gazdaságba, amely így előreléphet „Az európai gazdasági növekedés és foglalkoztatás kritikus szükségleteinek kielégítése” című, 2008. november 4-i bizottsági közlemény végrehajtásában, és a körforgásos gazdaság megvalósításában.
- (10) Számos tagállam még nem alakította ki teljes mértékben a szükséges hulladékgazdálkodási infrastruktúráját. Ezzel összefüggésben alapvetően fontos egyértelmű, hosszú távú szakpolitikai célokat meghatározni annak érdekében, hogy az újrafeldolgozható anyagok ne rekedjenek a hulladékhierarchia alsóbb szintjein.
- (11) Ez az irányelv hosszú távú célokat tűz ki az Unió területén folytatott hulladékgazdálkodás számára, és ezáltal egyértelmű iránymutatást nyújt a tagállamoknak és a gazdasági szereplőknek ezen célok eléréséhez szükséges beruházásokkal kapcsolatban. Nemzeti hulladékgazdálkodási terveik kidolgozása és a hulladékgazdálkodási infrastruktúrára irányuló beruházásaik tervezése során a tagállamoknak észszerű módon – többek között az uniós alapok révén – kell igénybe venniük a beruházásokat, kiemelten kezelve a hulladékképződés megelőzését, ideértve az újrahasználatot és az újrafeldolgozást, a hulladékhierarchiával összhangban.
- (12) A 2008/98/EK és az 1999/31/EK irányelvben ⁽¹⁾ az újrafeldolgozás vonatkozásában meghatározott célértékek és a hulladéklerakóban való elhelyezés vonatkozásában meghatározott korlátozások eredményeképpen többé nincs szükség a csomagolási hulladék hasznosítására vonatkozó célértékekre, valamint az újrafeldolgozására vonatkozóan előírt maximális célértékekre.
- (13) A vasfémek és az alumínium tekintetében jelentős gazdasági és környezeti előnyökkel jár az egyedi újrafeldolgozási célértékek megállapítása, mert így több alumínium kerülhet újrafeldolgozásra, ami által nagy energiamegtakarítás érhető el, illetve jelentős mértékben csökkenthető a szén-dioxid-kibocsátás. A csomagolási fémhulladék újrafeldolgozására vonatkozó meglévő célértéket ezért ketté kell bontani oly módon, hogy e két hulladéktípusra más-más célérték vonatkozzon.
- (14) A csomagolásra vonatkozóan 2030-ra kitűzött újrafeldolgozási célértékeket felül kell vizsgálni azok megtartása vagy adott esetben növelése céljából. E felülvizsgálat során figyelmet kell fordítani az olyan konkrét csomagolási hulladékáramokra, mint a háztartási, kereskedelmi és ipari csomagolási hulladék, valamint a kompozit csomagolási hulladék.

⁽¹⁾ A Tanács 1999/31/EK irányelve (1999. április 26.) a hulladéklerakókról (HL L 182., 1999.7.16., 1. o.).

- (15) Az újrafeldolgozási célértékek kiszámításának az újrafeldolgozásba bekerülő csomagolási hulladék mennyiségén kell alapulnia. Általános szabályként az újrafeldolgozottként tekintett csomagolási hulladék mennyiségének tényleges mérését akkor kell elvégezni, amikor a csomagolási hulladék bekerül az újrafeldolgozási műveletbe. Az adminisztratív terhek mérséklése érdekében azonban a tagállamoknak szigorú feltételek mellett és az általános szabálytól eltérve lehetővé kell tenni, hogy az újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét a válogatási művelet anyagmennyisége alapján állapítsák meg. Az azt megelőzően bekövetkező anyagvesztéseket, hogy a hulladék – például válogatási vagy más előzetes művelet következtében – bekerült az újrafeldolgozási műveletbe, nem kell beleszámítani az újrafeldolgozottként bejelentett hulladék mennyiségébe. Ezeket a veszteségeket elektronikus nyilvántartások, műszaki előírások, a különböző hulladékarámok átlagos veszteségrátáinak kiszámítására vonatkozó részletes szabályok vagy más hasonló intézkedések alapján lehet megállapítani. A tagállamoknak a minőségellenőrzési jelentésekben be kell jelenteniük az ilyen intézkedéseket azon adatok kíséretében, amelyeket a Bizottságnak a hulladék-újrafeldolgozásra vonatkozóan jelentenek be. Az átlagos veszteségrátákat lehetőleg az egyes válogatási létesítmények szintjén kell meghatározni, és össze kell kapcsolni a hulladékok különböző főbb típusaival, a különböző forrásokkal, mint például háztartások vagy kereskedelem, a különböző gyűjtési rendszerekkel és a válogatási folyamatok különböző típusaival. Az átlagos veszteségrátákat kizárólag olyan esetekben lehet alkalmazni, amikor nem állnak rendelkezésre más megbízható adatok, különösen a hulladékszállítás és -kivétel tekintetében. A csomagolási hulladék ténylegesen terméké vagy anyaggá történő átalakítására irányuló újrafeldolgozási művelet részét képező fizikai vagy kémiai átalakítási folyamatok miatt az anyagok mennyiségében bekövetkező veszteséget nem kell levonni az újrafeldolgozottként bejelentett hulladék mennyiségéből.
- (16) Amennyiben a csomagolási hulladéktárgy a tényleges újrafeldolgozás előtti előkészítő művelet eredményeként kikerül a hulladéktárgyból, az ilyen anyagot újrafeldolgozottként lehet tekinteni, amennyiben azt ezt követően akár az eredeti, akár más célú terméké vagy anyaggá történő újrafeldolgozásra szánják. A tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, feltöltésre vagy ártalmatlanításra, illetve – az újrafeldolgozáson kívül – bármely hulladékhasznosítással megegyező célú műveletben használt azon anyagok, amelyek esetében megszűnt a hulladéktárgy, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehetők figyelembe.
- (17) Amennyiben az újrafeldolgozási arány kiszámítását alkalmazzák a biológiailag lebomló csomagolás aerob vagy anaerob kezelésénél, az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő hulladékmennyiséget újrafeldolgozottként lehet tekinteni, amennyiben a kezelés eredményeképpen olyan termék vagy anyag jön létre, amelyet újrafeldolgozottként használnak fel. Míg az ilyen kezelés eredménye leggyakrabban komposzt vagy fermentátum, más anyagokat is figyelembe lehet venni, amennyiben azok a biológiailag lebomló, kezelt csomagolási hulladék mennyiségéhez hasonló mennyiségben tartalmaznak újrafeldolgozott tartalmat. Más esetekben az újrafeldolgozás fogalom meghatározásával összhangban, a biológiailag lebomló csomagolási hulladék olyan anyaggá történő újrafeldolgozása, amelyet tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására vagy ártalmatlanításra, illetve – az újrafeldolgozáson kívül – bármely hulladékhasznosítással megegyező célú műveletben használnak, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehető figyelembe.
- (18) Amennyiben az Unióból újrafeldolgozás céljából csomagolási hulladékot visznek ki, a tagállamoknak ténylegesen élniük kell az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 50. cikkének (4c) bekezdésében megállapított ellenőrzési hatáskörrel, és bizonyító erejű dokumentumokat kell megkövetelniük annak ellenőrzésére, hogy a szállítás célja az említett rendelet 49. cikkének megfelelő hasznosítási művelet-e, és ezáltal a hulladékkezelés környezetvédelmi szempontból megfelelő módon történik-e egy, az emberi egészségre és a környezetvédelemre vonatkozó, az uniós jogalkotásban meghatározott szabványokkal lényegében egyenértékű szabványokkal összhangban működő létesítményben. E feladat ellátásában a tagállamok együttműködhetnek más érintett szereplőkkel, így például a célország illetékes hatóságaival, független, harmadik fél ellenőrző szervekkel vagy a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek keretében létrehozott, a termékek gyártói nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezetekkel, amelyek fizikai vagy egyéb ellenőrzéseket végezhetnek a harmadik országokban működő létesítményekben. A célértékek elérése vonatkozó adatokat kísérő minőség-ellenőrzési jelentésben a tagállamoknak be kell számolniuk a kötelezettségek végrehajtását szolgáló azon intézkedésekről, amelyek annak biztosítására irányulnak, hogy az Unióból kivitt hulladék kezelése az uniós környezetvédelmi jog által megkövetelt feltételekkel lényegében egyenértékű feltételek között történjen.
- (19) Ezen irányelv jobb, a határidőkhöz jobban igazodó és egységesebb végrehajtása és a végrehajtás bármely hiányosságának előrejelzése érdekében fel kell állítani egy korai előrejelző rendszert, amely lehetővé teszi a gyenge pontok észlelését és a célértékek teljesítésének határideje előtt történő fellépést.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

- (20) mivel a felhasznált csomagolóanyag mennyisége és típusa általában inkább a termelő, mint a fogyasztó választásától függ, kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereket kell létrehozni. A hatékony kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek pozitív környezeti hatásúak lehetnek azáltal, hogy csökkentik a csomagolási hulladék keletkezését és növelik annak elkülönített gyűjtését és újrafeldolgozását. Bár a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek a csomagolás tekintetében már a legtöbb tagállamban léteznek, nagy különbségek vannak a kialakításuk módját, a hatékonyságukat és a gyártói felelősség hatályát illetően. Ezért a 2008/98/EK irányelvben meghatározott, a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre is.
- (21) A keletkező csomagolási hulladék mennyiségének és a környezetre gyakorolt hatásának csökkentése, valamint a jó minőségű anyagok újrafeldolgozásának ösztönzése érdekében, biztosítva ugyanakkor a belső piac működését, a kereskedelmi akadályok elkerülését és a versenytorzulás és -korlátozás Európai Unión belüli megjelenésének elkerülését, át kell tekinteni, és szükség esetén módosítani kell a 94/62/EK irányelv és annak II. melléklete alapvető követelményeit, azon követelmények szigorítása érdekében, amelyek elősegítik, hogy a csomagolásokat újrahasználatra és minőségi újrafeldolgozásra tervezzék.
- (22) A tagállamok által szolgáltatott adatok alapvető fontosságúak ahhoz, hogy a Bizottság értékelni tudja az egyes tagállamoknak a hulladékokra vonatkozó uniós jognak való megfelelését. Az adatok minőségét, megbízhatóságát és összehasonlíthatóságát fokozni kell a hulladékokkal összefüggő adatszolgáltatás egységes belépési ponton keresztül történő teljesítésével, az elavult adatszolgáltatási követelmények megszüntetésével, a nemzeti adatszolgáltatási módszertanok összehasonlító értékelésével és az adatminőség-ellenőrzési jelentés bevezetésével.
- (23) A tagállamok által háromévente összeállított végrehajtási jelentések nem bizonyultak hatékony eszköznek a megfelelés ellenőrzése, illetve a helyes végrehajtás biztosítása szempontjából, ugyanakkor szükségtelen adminisztratív terhet jelentenek. Ezért helyénvaló hatályon kívül helyezni a tagállamokat ilyen jelentések készítésére kötelező rendelkezéseket. Helyettük a megfelelés nyomom követésének kizárólag azokon az adatokon kell alapulnia, amelyeket a tagállamok évente megküldenek a Bizottságnak.
- (24) A hulladékgazdálkodásra vonatkozó megbízható adatszolgáltatás nélkülözhetetlen a hatékony végrehajtáshoz és az adatok tagállamok közötti összehasonlíthatóságának biztosításához. Ezért az ezen irányelvvel módosított 94/62/EK irányelvben meghatározott célértékek elérésével kapcsolatos jelentéseik összeállítása során a tagállamoknak a Bizottság által kidolgozott legújabb szabályokat és az ezen irányelv végrehajtásáért felelős, adott illetékes nemzeti hatóságok által kidolgozott módszertanokat kell alkalmazniuk.
- (25) A 94/62/EK irányelv kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az ezen irányelvvel módosított említett irányelv 11. cikkének (3) bekezdése, 19. cikkének (2) bekezdése és 20. cikke vonatkozásában. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kell kézhez kapniuk minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (26) A 94/62/EK irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra az ezen irányelvvel módosított említett irányelv 5. cikkének (4) bekezdése, 6a. cikkének (9) bekezdése, 12. cikkének (3d) bekezdése és 19. cikkének (1) bekezdése vonatkozásában végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (27) mivel ezen irányelv célkitűzéseit, nevezetesen egyfelől a csomagolás és a csomagolási hulladék miatt a környezetet érő hatások megelőzését vagy az ilyen hatások mérséklését, és ezáltal a környezet magas szintű védelmét, másfelől pedig a belső piac működésének biztosítását, valamint a kereskedelmi akadályok és a versenytorzulás és -korlátozás Európai Unión belüli megjelenésének elkerülését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedések nagyságrendje és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (28) A 94/62/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (29) A jogi aktusok átdolgozási technikájának szervezettebb használatáról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ úgy hivatkozik az átdolgozási technikára, mint amely megfelelő eszköz arra, hogy folyamatosan és egyetemes alapon biztosítsa a uniós jogalkotás olvashatóságát, mivel megakadályozza az elszigetelt módosító aktusok elterjedését, amelyek gyakran megnehezítik a jogi aktusok megértését. Ezen túlmenően, a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban a három intézmény megerősítette az iránti elkötelezettségét, hogy a hatályos jogszabályok módosítására gyakrabban alkalmazza az átdolgozást mint jogalkotási technikát. Ezért tekintettel arra a tényre, hogy a 94/62/EK irányelvet már hatszor módosították, helyénvaló lenne a 94/62/EK irányelv átdolgozása a közeljövőben.
- (30) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽²⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Módosítások

A 94/62/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ebből a célból az irányelv olyan intézkedéseket határoz meg, amelyek elsősorban a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésére, további alapelvként pedig a csomagolás újrahasználatának, a csomagolási hulladék újrafeldolgozásának vagy más módon történő hasznosításának növelésére, és ilyen módon e hulladék végső ártalmatlanításának csökkentésére irányulnak, a körforgásos gazdaság felé való átmenet elősegítése érdekében.”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

- a) az 1. pontban a következő szövegrészt el kell hagyni:

„A Bizottság adott esetben megvizsgálja és szükség esetén felülvizsgálja az I. mellékletben a csomagolás meghatározásához megadott szemléltető példákat. Prioritásként a következő tételekkel kell foglalkozni: CD- és videokazetta-tokok, virágcserepek, olyan csövek és hengerek, amelyekre valamilyen hajlékony anyag van felcsévelve, öntapadós címkék hordozópapírja és csomagolópapír. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló említett intézkedéseket a 21. cikk (3) bekezdése szerinti ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

- b) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. »*csomagolási hulladék*«: minden csomagolás vagy csomagolóanyag, amelyre kiterjed a hulladék 2008/98/EGK irányelv 3. cikkében meghatározott fogalommeghatározása, kivéve a termelési maradványokat;”;

- c) a szövegbe a következő pontok kerülnek beillesztésre:

„2a. »*újrafelhasználható csomagolás*«: olyan csomagolás, amelyet arra szántak, úgy terveztek és azzal a céllal helyeztek forgalomba, hogy életciklusa alatt több utat vagy forgási ciklust teljesítsen azáltal, hogy az eredeti célra újratöltik vagy újra felhasználják;

2b. »*kompozit csomagolás*«: olyan csomagolás, amely különböző anyagok kézi erővel szét nem választható két vagy több rétegeből áll, egyetlen, szétválaszthatatlan egységet képezve, amely egy belső tartályból és egy külső burkolatból áll, amelyet ennek megfelelően töltenek meg, tárolnak, szállítanak és ürítenek ki;

2c. A »*hulladék*«, a »*hulladékgazdálkodás*«, a »*gyűjtés*«, az »*különített gyűjtés*«, a »*megelőzés*«, az »*újrahasználat*«, a »*kezelés*«, a »*hasznosítás*«, az »*újrafeldolgozás*« és az »*ártalmatlanítás*«, »*valamint a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer*« fogalom meghatározása tekintetében a 2008/98/EK irányelv 3. cikkében található fogalommeghatározások alkalmazandók.”;

- d) a 3–10. pontot el kell hagyni;

⁽¹⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

⁽²⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 9. cikk szerint tett intézkedéseken túlmenően más megelőző intézkedéseket is végrehajtanak a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzése és a csomagolás környezeti hatásának minimálisra csökkentése érdekében.

Ilyen egyéb megelőző intézkedések lehetnek nemzeti programok, a kiterjesztett gyártói felelősségen alapuló rendszerek révén a csomagolás környezeti hatásának minimálisra csökkentésére irányuló ösztönzők vagy más, megfelelő esetben a gazdasági szereplőkkel, a fogyasztókkal és környezetvédelmi szervezetekkel folytatott konzultáció alapján elfogadott intézkedések, amelyek célja, hogy összefogják a tagállamokban a megelőzéssel kapcsolatban meghozott számos kezdeményezést, és kihasználják azok előnyeit.

A tagállamok gazdasági eszközöket és egyéb intézkedéseket – mint például a 2008/98/EK irányelv IVa. mellékletében meghatározottakat vagy más megfelelő eszközöket és intézkedéseket – alkalmaznak a hulladékhierarchia megvalósításának ösztönzése érdekében.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.

4. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

Újrahasználat

(1) A 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchiával összhangban a tagállamok intézkedéseket hoznak, hogy – környezetvédelmi szempontból megfelelő módon és a Szerződésnek megfelelően, az élelmiszer-higiénia és a fogyasztók biztonságának veszélyeztetése nélkül – előmozdítsák a forgalomba hozott újrahasználatos csomagolások és a csomagolások újrahasználatra szolgáló rendszerek arányának növelését. Ezek az intézkedések magukban foglalják többek között a következőket:

- a) betétdíjas rendszerek alkalmazása;
  - b) minőségi vagy mennyiségi célértékek megállapítása;
  - c) gazdasági ösztönzők alkalmazása;
  - d) az évente forgalomba hozott újrahasználatos csomagolások minimális százalékarányának csomagolási anyagáramonként történő megállapítása.
- (2) A tagállamok határozhatnak arról, hogy a 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjában meghatározott célértékek kiigazított szintjét egy adott évben úgy érik el, hogy figyelembe veszik a megelőző három évben első alkalommal forgalomba hozott újrahasználatos és egy, a csomagolások újrafelhasználását célzó rendszer részeként újrahasznált fogyasztói csomagolások átlagos arányát.

A kiigazított szintet úgy kell kiszámítani, hogy levonják:

- a) a 6. cikk (1) bekezdésének f) és h) pontjában meghatározott célértékekből az újrahasználatos fogyasztói csomagolásoknak az összes forgalomba hozott fogyasztói csomagoláson belüli, e bekezdés első albekezdésében említett arányát, és
- b) a 6. cikk (1) bekezdésének g) és i) pontjában meghatározott célértékekből az adott csomagolóanyagból álló, újrahasználatos fogyasztói csomagolásoknak az említett anyagból álló összes forgalomba hozott fogyasztói csomagoláson belüli, az e bekezdés első albekezdésében említett arányát.

Ezen arány legfeljebb öt százalékpontját veszik figyelembe a vonatkozó kiigazított célérték kiszámításában.

(3) A 6. cikk (1) bekezdése f) pontjában, g) pontjának ii. alpontjában, h) pontjában és i) pontjának ii. alpontjában megállapított célértékek kiszámításánál a tagállamok figyelembe vehetik az újrahasználatra megjavított facsomagolás mennyiségét.

(4) E cikk (2) és (3) bekezdése alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság 2019. március 31-ig az adatok kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére, valamint az e cikk (3) bekezdése értelmében a célértékek kiszámítására vonatkozó szabályokat meghatározó végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) 2024. december 31-ig a Bizottság megvizsgálja az újrahasználatra vonatkozóan a tagállamok által a 12. cikknek és a III. mellékletnek megfelelően benyújtott adatokat, hogy mérlelje a csomagolások újrahasználatára vonatkozó mennyiségi célértékek – ideértve a számítási szabályok meghatározásának megvalósíthatóságát is – valamint a csomagolások újrahasználatát előmozdító további intézkedéseket. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”;

5. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„f) legkésőbb 2025. december 31-ig az összes csomagolási hulladék legalább 65 tömegszázalékát dolgozzák fel újra;

g) legkésőbb 2025. december 31-ig a csomagolási hulladékban lévő, az alábbiakban felsorolt anyagok újrafeldolgozása vonatkozásában teljesítik a következő, tömegszázalékban kifejezett minimális célértékeket:

i. a műanyagok esetében 50 tömegszázalék;

ii. a fa esetében 25 tömegszázalék;

iii. a vasfémek esetében 70 tömegszázalék;

iv. az alumínium esetében 50 tömegszázalék;

v. az üveg esetében 70 tömegszázalék;

vi. a papír és a karton esetében 75 tömegszázalék;

h) legkésőbb 2030. december 31-ig az összes csomagolási hulladék legalább 70 tömegszázalékát dolgozzák fel újra;

i) legkésőbb 2030. december 31-ig a csomagolási hulladékban lévő, az alábbiakban felsorolt anyagok újrafeldolgozása vonatkozásában teljesítik a következő, tömegszázalékban kifejezett minimális célértékeket:

i. a műanyagok esetében 55 tömegszázalék;

ii. a fa esetében 30 tömegszázalék;

iii. a vasfémek esetében 80 tömegszázalék;

iv. az alumínium esetében 60 tömegszázalék;

v. az üveg esetében 75 tömegszázalék;

vi. a papír és a karton esetében 85 tömegszázalék.”;

b) a cikk szövege következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés f) és h) pontjának sérelme nélkül a tagállamok legfeljebb öt évvel meghosszabbíthatják az (1) bekezdés g) pontjának i–vi. alpontjában és i) pontjának i–vi. alpontjában említett célértékek elérésére előírt határidőket a következő feltételek mellett:

a) az eltérés legfeljebb 15 százalékpont lehet egyetlen célértéktől vagy két célérték között megosztva,

b) az eltérés eredményeként az egyes célértékre vonatkozó újrafeldolgozási arány nem csökkenhet 30 % alá,

c) az eltérés eredményeként az (1) bekezdés g) pontjának v. és vi. alpontjában, valamint i) pontjának v. és vi. alpontjában említett egyes célértékre vonatkozó újrafeldolgozási arány nem csökkenhet 60 % alá; és

d) legkésőbb 24 hónappal az e cikk (1) bekezdésének g) vagy i) pontjában meghatározott határidő előtt a tagállamok értesítik a Bizottságot a határidő elhalasztására irányuló szándékukról, és ezen irányelv IV. mellékletének megfelelően végrehajtási tervet nyújtanak be. Ezt a tervet a tagállam kombinálhatja a 2008/98/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdése b) pontjának megfelelően benyújtott végrehajtási tervvel.

(1b) a Bizottság a kézhezvételtől számított három hónapon belül felkérheti az egyes tagállamokat az (1a) bekezdés d) pontja szerint benyújtott végrehajtási terv felülvizsgálatára, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a terv nem felel meg a IV. mellékletben szereplő követelményeknek. Az érintett tagállamnak a Bizottság kérésének kézhezvételétől számított három hónapon belül felülvizsgált tervet kell benyújtania.

(1c) 2024. december 31-ig a Bizottság felülvizsgálja az (1) bekezdés h) és i) pontjában meghatározott célértékeket azok fenntartása, illetve adott esetben azok megemlése céljából. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”;

c) az (2), (3), (5), (8) és (9) bekezdést el kell hagyni;

6. az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

A célértékek elérésének kiszámítására vonatkozó szabályok

„(1) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjaiban meghatározott célértékek elérésének megállapítását a következők szerint kell elvégezni:

a) a tagállamok kiszámítják az egy adott naptári évben keletkezett és újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét. A tagállamban keletkezett csomagolási hulladékot egyenlőnek lehet tekinteni az ugyanabban az évben az adott tagállamban forgalomba hozott csomagolás mennyiségével;

b) az újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét azon hulladékká vált csomagolás mennyiségeként kell kiszámolni, amely miután átesett valamennyi szükséges ellenőrzésen, válogatáson és egyéb, az újrafeldolgozásra nem szánt hulladékanyagok eltávolítására és a minőségi újrafeldolgozás biztosítására irányuló előzetes műveleten, bekerül az újrafeldolgozási műveletbe, amely során a hulladékanyagot ténylegesen terméké vagy anyaggá alakítják át;

(2) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában az újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét a hulladék újrafeldolgozási műveletbe való bekerülésekor kell megmérni.

Az első albekezdéstől eltérve az újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét bármilyen válogatási művelet kimeneti oldalánál meg lehet mérni, amennyiben:

a) a kimeneti oldalon megjelenő hulladék ezt követően újrafeldolgozásra került;

b) azon termékek vagy anyagok mennyisége, amelyeket az újrafeldolgozási műveletet megelőzően további műveletekkel eltávolítottak és ezt követően nem kerültek újrafeldolgozásra, nem számítanak bele az újrafeldolgozottként számított hulladék mennyiségébe.

(3) A tagállamok hatékony minőség-ellenőrzési és nyomonkövetési rendszert hoznak létre a csomagolási hulladék vonatkozásában az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában és az e cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülésének biztosítása érdekében. Az újrafeldolgozott csomagolási hulladékról gyűjtött adatok megbízhatóságának és pontosságának biztosítása érdekében a rendszer tartalmazhat a 2008/98/EK irányelv 35. cikkének (4) bekezdése szerint létrehozott elektronikus nyilvántartásokat, a válogatott hulladék minőségi követelményeire vonatkozó műszaki előírásokat, vagy különféle hulladéktípusok esetében a válogatott hulladéokra vonatkozó átlagos veszteségrátát és hulladékgazdálkodási gyakorlatokat. Az átlagos veszteségrátát csak olyan esetekben használják, ahol másként nem lehet megbízható adatokhoz hozzájutni, és azt a 2008/98/EK irányelv 11a. cikkének (10) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott számítási szabályok alapján számítják ki.

(4) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjában megállapított célértékek elérésének kiszámítása céljából újrafeldolgozottnak lehet tekinteni az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő biológiailag lebomló csomagolási hulladékot, amennyiben a kezelés eredményeképpen komposzt, fermentátum vagy egyéb anyag jön létre, amely az alapanyaghoz viszonyítva hasonló mennyiségben rendelkezik újrafeldolgozott tartalommal, és amely újrafeldolgozott terméként vagy anyagként használható fel. Ha a létrejött anyagot talajon használják, azt a tagállamok csak akkor tekinthetik újrafeldolgozottnak, ha ez a felhasználás mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös.

(5) Amennyiben a csomagolási hulladékanyag az újrafeldolgozás előtti előkészítő művelet eredményeként megszűnik hulladék lenni, az ilyen anyagot újrafeldolgozottnak lehet tekinteni, amennyiben azt ezt követően akár az eredeti, akár más célú terméké vagy anyaggá történő újrafeldolgozásra szánják. Azonban a tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, vagy elégetés, feltöltés vagy lerakóban való elhelyezés útján használt anyagok, amelyek esetében megszűnt a hulladékstátusz, az újrafeldolgozási célértékek elérésének szempontjából nem vehetők figyelembe.

(6) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjaiban meghatározott célértékek elérésének kiszámítása során a tagállamok az égetésre kerülő csomagolási hulladék mennyiségével arányosan figyelembe vehetik a hulladék égetését követően elkülönített fémek újrafeldolgozását, amennyiben az újrafeldolgozott fémek megfelelnek a 2008/98/EK irányelv 11a. cikke (9) bekezdésének megfelelően elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott bizonyos minőségi követelményeknek.

(7) Az újrafeldolgozás céljából másik tagállamba küldött csomagolási hulladék az 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjában meghatározott célértékek elérése szempontjából csak a gyűjtés helye szerinti tagállam által vehető figyelembe.

(8) Az Unióból exportált csomagolási hulladékok az ezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt célértékek elérése szempontjából a csomagolási hulladék gyűjtésének helye szerinti tagállam csak akkor veheti figyelembe, ha teljesülnek az e cikk 3. bekezdésében előírt követelmények, és amennyiben az exportőr az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (*) megfelelően bizonyítani tudja, hogy a hulladék szállítása megfelel az említett rendelet követelményeinek, valamint hogy a csomagolási hulladék kezelése az Unió területén kívül a vonatkozó uniós környezetvédelmi jog követelményeivel lényegében egyenértékű feltételek mellett történt.

(9) E cikk (1)–(5) bekezdése alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az adatok kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályok meghatározására vonatkozóan, különös tekintettel a keletkező csomagolási hulladék mennyiségére. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.)”

7. A rendelet a következő 6b. cikkel egészül ki:

„6b. cikk

Korai előrejelző rendszer

(1) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjaiban előírt célértékek elérése terén tett előrehaladásról a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel együttműködve jelentést készít legkésőbb három évvel minden egyes, az említett rendelkezésekben megállapított határidő lejártá előtt.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentések az alábbiakat tartalmazzák:

- a) minden egyes tagállamra vonatkozóan a célértékek elérése mértékének becslése;
- b) azon tagállamok felsorolása, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak határidőre teljesülni, és megfelelő ajánlások megfogalmazása az érintett tagállamok számára;
- c) az Unió-szerte alkalmazott bevált gyakorlatok példái, amelyek iránymutatással szolgálhatnak a célértékek eléréséhez.”

8. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Visszaváltási, gyűjtési és hasznosítási rendszerek

(1) Az ezen irányelvben meghatározott célkitűzések teljesítése érdekében a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy olyan rendszereket állítsanak fel, melyek biztosítják a következőket:

- a) a használt csomagolás és/vagy csomagolási hulladék visszaváltása és/vagy gyűjtése a fogyasztótól, más végfelhasználótól vagy a hulladékáramból annak érdekében, hogy azokra a legmegfelelőbb hulladékgazdálkodási megoldásokat alkalmazzák;
- b) a begyűjtött csomagolóanyag és/vagy csomagolási hulladék újrahasználatát vagy hasznosítását, beleértve az újrafeldolgozást is.

E rendszerekben az érintett ágazatok piaci szereplői és az illetékes közigazgatási szervek részt vehetnek. Ezek – hátrányos megkülönböztetés nélkül – az importált termékekre is vonatkoznak, beleértve a részletes rendelkezéseket és a rendszerekbe való belépésre megállapított díjakat, és úgy kell őket kialakítani, hogy a Szerződéssel összhangban elkerüljék a kereskedelem akadályozását vagy a verseny torzulását.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy 2024. december 31-ig a 2008/98/EK irányelv 8. és 8a. cikke szerint kiterjesztett gyártói felelősségen alapuló rendszereket hoznak létre valamennyi csomagolásra vonatkozóan.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések a valamennyi csomagolásra és csomagolási hulladékra kiterjedő politika részét képezik, és figyelembe veszik különösen a környezetvédelemre, valamint a fogyasztói egészségre, biztonságra és a higiéniére vonatkozó követelményeket, a csomagolt áruk és felhasznált anyagok minőségének, eredetiségének és műszaki jellemzőinek megővésére, valamint az ipari és kereskedelmi tulajdonjogok védelmére vonatkozó követelményeket.

(4) A tagállamok intézkedéseket hoznak a csomagolási hulladék magas színvonalú újrafeldolgozásának támogatása érdekében és teljesítik a vonatkozó újrafeldolgozási ágazat szükséges minőségi szabványait. E célból a csomagolási hulladékra – többek között a kompozit csomagolásból származókra – a 2008/98/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdése alkalmazandó.”;

9. A 9. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) 2020. december 31-ig a Bizottság megvizsgálja a lényegi követelmények megerősítésének megvalósíthatóságát többek között az újrahaználatra irányuló tervezés javítása és a magas színvonalú újrafeldolgozás támogatása, valamint ezek végrehajtásának megerősítése érdekében. E célból a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyet adott esetben jogalkotási javaslat kísér.”

10. A 11. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv kiegészítése céljából, hogy meghatározza azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén az e cikk (1) bekezdésében meghatározott koncentrációértékek nem alkalmazandók az újrafeldolgozott anyagokra és a zárt és ellenőrzött terméklánc részét képező termékekre, valamint azokat a csomagolástípusokat, amelyekre nem kell alkalmazni az e cikk (1) bekezdésének harmadik francia bekezdésében meghatározott követelményt.”

11. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk címe helyébe az „Informatikai rendszerek és adatszolgáltatás” szöveg lép;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett adatbázisoknak tartalmazniuk kell a III. mellékleten alapuló adatokat és különösen a csomagolás és a csomagolási hulladék áramlásának nagyságáról, jellemzőiről és alakulásáról kell információkkal szolgálniuk az egyes tagállamok szintjén, beleértve a csomagolóanyagok és a gyártásukhoz felhasznált összetevők mérgező vagy veszélyes voltáról szóló információkat.”;

c) a (3) bekezdést el kell hagyni;

d) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3a) A tagállamok a 6. cikk (1) bekezdése a)–i) pontjainak teljesítése tekintetében és az újrahaználató csomagolásokra vonatkozóan minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

Az adatokat elektronikus úton kell benyújtani az adatszolgáltatási év végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által a III. melléklet alapján, az e cikk (3d) bekezdésnek megfelelően meghatározott formátumban kell teljesíteni.

A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjában meghatározott célértékekkel és az újrahaználató csomagolásokkal kapcsolatos első adatszolgáltatási időszaknak az e cikk (3d) bekezdésével összhangban az adatszolgáltatás formátumát megállapító végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kell elkezdődnie, és az adott jelentéstételi időszak adatait kell tartalmaznia.

(3b) Az e cikk alapján a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőségellenőrzési jelentést és egy, a 6a. cikk (3) és (8) bekezdésének megfelelően hozott intézkedésekről szóló jelentést kell mellékelni, többek között adott esetben részletes információt az átlagos veszteségrátáról.

(3c) A Bizottság megvizsgálja az e cikknek megfelelően szolgáltatott adatokat, majd jelentést tesz közzé vizsgálata eredményeiről. A jelentésnek étékelnie kell az adatgyűjtés szervezését, az adatok forrásait és a tagállamok által használt módszertannak az értékelését, valamint az adatok hiánytalanságát, megbízhatóságát, időszerűségét és konzisztenciáját. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést a tagállamok első adatszolgáltatását követően egyévente kell elkészíteni.

(3d) A Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (3a) bekezdése szerinti adatszolgáltatás formátumának megállapítására vonatkozóan. Az ezen irányelv 6. cikk (1) bekezdése a)–e) pontjának végrehajtásáról szóló adatszolgáltatás céljára a tagállamok a 2005/270/EK bizottsági rendeletnek (*) megfelelően kialakított formátumot használják. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az ezen irányelv 21. cikkének (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(*) A Bizottság 2005/270/EK Határozata (2005. március 22.) az Európai Parlament és a Tanács csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelve szerinti adatbázisrendszerre vonatkozó formátumok létrehozásáról (HL L 86., 2005.4.5., 6. o.).”

e) az (5) bekezdést el kell hagyni.

12. A 17. cikket el kell hagyni.

13. A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

A tudományos és műszaki fejlődés miatt szükséges kiigazítások

(1) A Bizottság elfogadja a 8. cikk (2) bekezdése és a 10. cikk második bekezdésének hatodik francia bekezdése szerinti azonosítási rendszernek a tudományos és a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításához szükséges végrehajtási jogi aktusokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a csomagolás meghatározására vonatkozóan az I. mellékletben található szemléltető példák módosítására vonatkozóan.”

14. A 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

Különös intézkedések

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően ezen irányelv kiegészítése érdekében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ezen irányelv rendelkezéseinek alkalmazásával kapcsolatban esetleg felmerülő nehézségek kezelésére vonatkozóan, különös tekintettel az Unióban nagyon kis (azaz körülbelül 0,1 tömegszázaléknyi) mennyiségekben forgalomba hozott inert csomagolóanyagokra, az orvostechikai eszközök és a gyógyszerkészítmények elsődleges csomagolására, a kisméretű csomagolásokra és a luxuscsomagolásokra.”

15. A 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2008/98/EK irányelv 39. cikkével létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, az Európai Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).”

16. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„21a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 11. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében és a 20. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2018. július 4-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében és a 20. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 11. cikk (3) bekezdése, a 19. cikk (2) bekezdése vagy a 20. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HJ L 123., 2016.5.12., 1. o.”

17. Az irányelv II. és III. melléklete ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

18. Az irányelv egy új, IV. melléklettel egészül ki, amelynek szövegét ezen irányelv melléklete tartalmazza.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2020. július 5-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság erről tájékoztatja a többi tagállamot.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2018. május 30-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

L. PAVLOVA

MELLÉKLET

1. A 94/62/EK irányelv II. melléklete a következőképpen módosul:

a) az 1. pontban a második franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— A csomagolást úgy kell megtervezni, előállítani és forgalmazni, hogy lehetővé tegyék annak a hulladékhierarchiával összhangban történő újrahasználatát vagy hasznosítását, beleértve az újrafeldolgozást, és minimumra csökkentsék annak a környezetre gyakorolt hatását, amikor a csomagolási hulladékok vagy a csomagolási hulladékgazdálkodási műveletek anyagmaradékát ártalmatlanítják.”;

b) a 3. pont c) és d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) *A komposztálás formájában hasznosítható csomagolás*

A komposztálással feldolgozott csomagolási hulladéknak olyan biológiailag lebomló tulajdonsággal kell rendelkeznie, hogy az ne akadályozza az elkülönített begyűjtést és azt a komposztálási eljárást vagy tevékenységet, amelynek alávetik.

d) *Biológiailag lebomló csomagolás*

A biológiailag lebomló csomagolásnak olyan tulajdonsággal kell rendelkeznie, hogy képes legyen fizikai, kémiai, termikus vagy biológiai bomlásra úgy, hogy a kész komposzt végső soron szén-dioxiddá, biomasszává és vízzé bomoljon le. Az oxidatív úton lebomló műanyag csomagolás nem tekinthető biológiailag lebomlóknak.”

2. A 94/62/EK irányelv III. melléklete a következőképpen módosul:

a) Az 1. és 2. táblázatban a „Fém” megjelölésű sorok helyébe a „Vasfém” és „Alumínium” megjelölésű sorok lépnek.

b) A 2. táblázat a következőképpen módosul:

i. a »Felhasznált csomagolás (tonna)« megjelölésű második oszlop helyébe „Első alkalommal forgalomba hozott csomagolás (tonna)” megjelölésű oszlop lép;

ii. az „Újrafelhasznált csomagolás” megjelölésű harmadik oszlop helyébe az „Újrafelhasználható csomagolás” megjelölésű oszlop lép;

iii. a harmadik oszlop után a következő oszlop kerül beillesztésre:

„Újrafelhasználható fogyasztói csomagolás	
Tonna	Százalék

c) A 3. és 4. táblázatban a „Fémcsomagolás” megjelölésű sorok helyébe a „Vasfémcsomagolás” és „Alumíniumcsomagolás” megjelölésű sorok lépnek.

3. A 94/62/EK irányelv a következő melléklettel egészül ki:

„IV. MELLÉKLET

A 6. CIKK (1A) BEKEZDÉSÉNEK D) PONTJA ALAPJÁN BENYÚJTANDÓ VÉGREHAJTÁSI TERV

A 6. cikk (1a) bekezdésének d) pontja alapján benyújtandó végrehajtási terv az alábbiakat tartalmazza:

1. a csomagolási hulladék újrafeldolgozására, hulladéklerakókban való elhelyezésére és egyéb kezelésére vonatkozó korábbi, jelenlegi és várható arányok, valamint a csomagolási hulladékot alkotó hulladékok értékelése;

2. az érvényben levő hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok végrehajtásának értékelése a 2008/98/EK irányelv 28. és 29. cikkének megfelelően;
  3. azon okok, amelyek alapján a tagállam úgy ítéli meg, hogy valószínűleg nem tudja elérni a 6. cikk (1) bekezdésének g) és i) pontjában meghatározott vonatkozó célértékeket az említett rendelkezésben meghatározott határidőn belül, valamint az e célértékek eléréséhez szükséges határidő-hosszabbítás értékelése;
  4. az ahhoz szükséges intézkedések, hogy a tagállamok által alkalmazandó, ezen irányelv 6. cikk (1) bekezdésének g) és i) pontjában meghatározott célértékeket elérjék a határidő-hosszabbítás során, ideértve a 2008/98/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében és IVa. mellékletében meghatározott, a hulladékhierarchia alkalmazását ösztönző megfelelő gazdasági eszközöket és más intézkedéseket;
  5. a 4. pontban meghatározott intézkedések végrehajtására vonatkozó ütemterv, a végrehajtásukért felelős szerv meghatározása, valamint a határidő-hosszabbítás esetén alkalmazandó célértékek eléréséhez való egyéni hozzájárulásuk értékelése;
  6. a hulladékgazdálkodás finanszírozására vonatkozó információk a »szennyező fizet« elvvel összhangban;
  7. adott esetben az adatminőség javítására irányuló intézkedések a hulladékgazdálkodási teljesítmény jobb tervezése és nyomon követése érdekében.”
-